

[A. C. D. Petersen.]

for at klare sig efter Akkordordningen. Jeg tror, at hvis man undersøger de nu foreliggende Forhold, vil enhver, der faar Resultatet at se, sige, at de paagældende har ikke Betingelser for at fortsætte i Længden, hvis de ikke faar anden Hjælp end den, der fremgaar af denne Lov; jeg tror, at Amtsudvalgene vil behandle dette Spørgsmaal endnu mere laks, end Skifteretten har gjort, og derfor kan jeg ikke se, at det er nogen væsentlig Forbedring.

Jeg vil gerne gøre et Par Bemærkninger vedrørende Bestemmelsen i Lovforslagets § 7. Et af de Ændringsforslag, der i sin Tid blev stillet til den dagældende Lov; som vi Konservative stemte for, var dette, at Tjenestefolks og faste Medhjælperes Løn og Kostpenge og andre Tilgodehavender, som dermed kan sidestilles, skal betales fuldt ud, og Skifteforvalteren eller Amtsudvalget skal paase, at dette finder Sted. Dette har vi stemt for i sin Tid, skønt vi har stemt imod den samlede Akkordlovgivning. Jeg vil gerne stille et Spørgsmaal i Forbindelse med denne § 7. For nogen Tid siden blev jeg ved et Møde, jeg var til oppe i Thy, forespurgt om, hvorvidt der slet ikke var nogen Mulighed for at hjælpe en Tjenestekarl, som, efter hvad jeg kunde forstaa, havde tabt hele sit Tilgodehavende ved en Akkordordning, der blev gennemført, før denne § 7 var indført, hvilket efter den Fremstilling, jeg fik af Sagen, var ganske urimeligt. Jeg vil gerne spørge den højtærede Minister, om der ikke er Mulighed for at hjælpe den paagældende, selv om Tabet er lidt, før § 7 blev indført. Den paagældende har i sin Tid henvendt sig til Skifteforvalteren og bedt ham tage Spørgsmaalet op, men Skifteforvalteren har sagt, at der var ingen Mulighed derfor. Der er i den gældende Lovgivning visse Bestemmelser om, at Tjenestefolks Fordringer er Fordringer af en saadan Art, at de skal gaa foran alle andre Fordringer paa den paagældende Mand. Hvis dette var gældende i alle andre økonomiske Forhold inden for Landbruget, men ikke ved Akkordordninger, saa har det, som de Partier, der har gennemført Loven her i dette høje Ting, har gjort sig skyldige i ved at udelade en saadan Bestemmelse, været meget kostbart for de Folk, det er gaaet ud over. Hvis der skulde være nogen Mulighed for at hjælpe den omtalte Tjenestekarl, vilde det interessere mig meget, og jeg skal i saa Fald sørge for, at dette bestemte Forhold kommer til den højtærede Ministers Kundskab.

Mit Parti kan, som sagt, ikke medvirke til Lovforslagets Gennemførelse, men vi har ingen særlig Interesse i at forhindre, at de foreslaaede Bestemmelser bliver gennemført. Da vi intet Ansvar har for denne Lovgivning, blander vi os ikke mere deri end nødvendigt for at faa de Forandringer indført, som vi finder Anledning til at medvirke til. Hvis ikke den ventede korte Udvalgsbehandling kan fremkalde andre Synspunkter hos os end dem, den højtærede Ministers Forelæggelsestale har fremkaldt, saa maa vi ved den endelige Afstemning stemme imod Lovforslaget. Vi mener, at det er urimeligt at fortsætte en Lovgivning, medmindre der foreligger en virkelig effektiv Undersøgelse af, hvorledes denne Lovgivning virker, om ikke Uretten, der begaas, er større end rimeligt og forsvarligt i Forhold til den Hjælp, der kan ydes de paagældende.

H. C. Hansen: I den nugældende Lov om Akkord for Landbrugere udløber Bestemmelsen om Moratorium med dette Aars Udgang. Hvis man skal fortsætte med Akkordlovgivningen, saa tror jeg, man maa indrømme, at Bestemmelserne om Moratorium for 3 Aar, saaledes som Loven hjemler, ogsaa fortsat maa have Gyldighed efter den 1. Januar næste Aar. I den første Akkordlov vi havde, Loven af 1931, var Bestemmelserne om Moratorium ikke indført, og der kunde som Følge deraf kun gennemføres frivillige Akkorder; ganske vist kunde der under visse Forhold gennemføres Tvangsakkorder, men Vejen var trang, det var kun en forsvindende Del, der var Mulighed for at gennemføre som Akkorder af den Art. Først ved Gennemførelsen af den nugældende Lov, hvor der blev givet Adgang til Moratorium over for de Kreditorer, der ikke ønskede at tiltræde Akkorden, blev Akkordgivningen af væsentligt Omfang. Naar man ønskede at gennemføre frivillig Akkord, var Akkordudvalgene, der kendte Nøden og Trangen, tit fristet til at opføre al den Gæld, som Loven hjemlede Adgang til, for at skaffe tilstrækkelig stor Ramme om Gælden. Man var ganske vist bundet af Ejendoms skylden, men man kunde forhøje denne med 10 pCt. Man kunde ogsaa gennemføre en Gældsansættelse i Henhold til Kursen paa Kreditforeningsobligationer og andre Obligationer, saaledes at man derved kom op paa en Gældsbyrde, der var for høj i Forhold til de tilstedeværende Værdier. Jeg tror, der er Grund til at pege paa, naar det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen mener, at